

Predica de la Krefeld

Duminică, 2 martie 2014

Ewald Frank

[Fratele Alfred Borg: Matei 13:14-17: „Și cu privire la ei se împlinește prorocia lui Isaia, care zice: «Veți auzi cu urechile voastre și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri și nu veți vedea. Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu și să-i vindec.» Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud! Adevărat vă spun că mulți proroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi și nu le-au auzit” (...).

Fratele Schmidt: Dumnezeu mare, Îți mulțumim în Isus Hristos, Domnul nostru, căci Tu ești același ieri, azi și în vecii vecilor. Tu ai spus poporului Tău: „Cel ce se numește «EU SUNT» m-a trimis”. Tu ești același și astăzi, Cuvântul, Adevărul și Viața. Tu ești Pâinea vieții, Tu ești Apa vieții. Doamne, Îți mulțumim că putem veni la Tine, o, Dumnezeuule și să ne hrănim, să ne întărim din harul Tău mare.

Dumnezeule, cu privire la toate lucrurile care se întâmplă și în această sferă creștină, o, cât har ne-ai dăruit nouă! Un har nemeritat, Dumnezeuule. Noi nu ne lăudăm, dar Îți mulțumim fiindcă ne-ai dăruit acest har și noi am putut recunoaște și crede tot ceea ce este scris în Cuvântul Tău. Și în zilele noastre o credem, căci Tu însuși ai zis că falsul va fi foarte asemănător cu originalul. Dar poporul pe care Tu l-ai ales nu poate fi dus în eroare; este imposibil, căci Tu îi păzești pe toți în mâna Ta puternică. Tu ne conduci pe toți, o Dumnezeuule! Te rog binecuvântează pe toți aceia care cred Cuvântul Tău, călăuzește-i prin Duhul Sfânt. Și dăruiește-ne și nouă harul Tău în dimineața aceasta, astfel ca Cuvântul Tău să fie vestit și să cadă în niște inimi roditoare, să crească și să aducă mult rod. O, Isuse, unge Tu fiecare inimă, unge Tu și buzele prin care vei vorbi. Dăruiește Cuvântul Tău, dăruiește îndrumări și corecturi. Noi așteptăm totul din partea Ta,

căci plinătatea Ta este imensă; dăruiește-ne-o și nouă. Îți mulțumim pentru tot. Noi primim totul și Te rugăm binecuvântează-ne și în continuare. Amin. (...)].

Fratele Frank: Putem crede totul din inimă, căci Domnul a făgăduit-o: „*Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor*”. Noi suntem adunați aici din toate popoarele, din toate limbile, în prezența lui Dumnezeu; așa ca în timpul lui Moise și în timpul prorocilor: „Adună pe poporul Meu, astfel ca ei să asculte cuvintele Mele”. Noi suntem adunați aici în Numele Domnului ca să ascultăm cuvintele Lui. Și El a dat făgăduința în cartea prorocului Amos, că va trimite o foamete și o sete, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului. Și cum am citit-o și auzit-o în Cuvântul de introducere, aceste două grupuri diferite: unii au urechi și nu aud, au ochi și nu văd, ei nu sunt întorși la Dumnezeu, ei trăiesc fără a fi întorși la Dumnezeu; ați citit și cuvântul: „ei nu se întorc la Dumnezeu”. Cine ascultă fără o întoarcere la Dumnezeu, cine vede fără o întoarcere la Dumnezeu, acela nu aude și nu vede; mai întâi noi trebuie să trăim o întoarcere la Dumnezeu. Cu toții trebuie să părăsim calea largă care duce în pierzare și să mergem pe calea aceasta îngustă care duce la viață.

Apoi al doilea grup: „Ferice de ochii voștri, voi care Mă urmați pe Mine, care Mă credeți, ferice de ochii voștri că văd și de urechile voastre că aud”. Frați și surori, aceasta se întâmplă la fel și în timpul nostru. Majoritatea trece pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Dar apoi este turma cea mică și a fost voia lui Dumnezeu ca să-i dăruiască acestei turme mici Împărăția lui Dumnezeu. Apoi Domnul nostru vorbește în pilde întregului popor, dar după aceea El îi ia deoparte pe ucenicii Lui și le spune: „Vouă v-a fost dat să înțelegeți și să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu”.

Deci, întotdeauna există două grupuri. Un grup, au urechi și nu aud, au ochi, nu văd și nu se întorc la Hristos. Și grupul celălalt: „Ferice de ochii voștri că văd și de urechile voastre că aud”. Noi nu ne mândrim, dar putem mărturisi că, prin harul lui Dumnezeu, Dumnezeu ne-a deschis ochii, urechile și înțelegerea pentru Scriptură și în Scriptură ne este spus tot ceea ce a vrut Dumnezeu să ne spună.

Foarte scurt transmit saluturile [...]. Ne bucurăm că Cuvântul lui Dumnezeu a ajuns la toate popoarele și în toate limbile. [...] Sper că i-am amintit pe toți; într-adevăr mulți m-au sunat. Cuvântul lui

Dumnezeu nu se întoarce fără rod, ci întotdeauna împlinește scopul pentru care a fost trimis.

Foarte scurt doresc să mă refer la lucrurile de ieri seară. Impresia a fost deosebită și ne-a făcut cunoscut odată pentru totdeauna, că noi, într-adevăr trăim la sfârșitul ultimei perioade, trăim direct înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Doresc să vă spun foarte clar: toți aceia care se mai află în învățătura trinitară inventată, se vor întoarce cu toții în pântecel mamei religioase și anume în pântecel bisericii catolice. Noi toți trebuie să știm că „biserica mamă” romană nu este și nu a fost Biserica originală a lui Isus Hristos. Primele secole au trecut – eu mi-am notat-o – abia în anul 313 a fost recunoscut creștinismul de către stat și abia în anul 380 a fost introdusă această învățătură trinitară ca o obligație în întreaga împărăție romană. Și toți, nu doar acele 127 sau 128 de direcții creștine, ci fiecare cetățean din împărăția romană, începând din anul 380, a trebuit să se supună „credinței trinitare” – aceasta a fost o lege statală. Și așa a venit la existență această biserică de stat.

Eu am citit de unde provin aceste idei trinitare. Dați-mi voie să spun aici foarte clar, originea este în păgânism și scopul vestirii a fost împotriva poporului Israel, care poate crede doar într-un singur Dumnezeu. Căci în afară de acest singur Dumnezeu nu există un alt Dumnezeu. Astăzi nu putem intra în toate detaliile, dar atât trebuie spus: „*nicio minciună nu vine din adevăr*” (1 Ioan 2:21). Așa a scris-o apostolul Ioan. Iar ungerea ne învață despre tot și ungerea s-a odihnit peste toți prorocii. Domnul nostru a fost Unsul și Biserica nou testamentară a fost unsă cu Duhul Sfânt și a fost îmbrăcată cu puterea de sus. De aceea noi suntem readuși la Cuvânt.

Fratele nostru a subliniat deja cuvântul „har”. Într-adevăr, eu am citit în Psalmul 136 în ale cărui 26 de versete este scris de 26 de ori cuvântul „*har - îndurare*”. În toate cele 26 de versete găsim exprimarea: „*în veac ține îndurarea Lui*”. Atunci ne gândim la ceea ce a spus Domnul Dumnezeu lui Moise: „*Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!*” [Ex. 33:19]. Apoi ne gândim și la Ioan 1:17: „*Căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos, Domnul nostru*”. Și dacă citim scrisorile apostolilor, la începutul scrisorilor și, de asemenea, la sfârșitul lor întotdeauna este scris: „*Harul... să fie cu voi*”; acesta este un fapt minunat. Și aceasta ne deosebește de toți ceilalți: nu numai că

vorbim despre har și îndurare, ci am trăit îndurarea lui Dumnezeu în mod personal.

Încă câteva observații cu privire la cele spuse ieri seară. Începând cu primul capitol al Bibliei, oamenii religioși au răspândit numai neînțelegeri; se începe cu Geneza 1:26: „*Să facem om după chipul Nostru*”. Și chiar pe acest „*Nostru*” ei bazează invenția „trinității”, deși nu este scris acolo. Să vă citesc toate versetele unde este scris „*Noi*”? Până la Iov 38, unde Domnul l-a întrebat pe Iov: „*Unde erai tu când am întemeiat pământul,... când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?*”. Să vă citesc unde Domnul a spus: „*Iată că omul a ajuns ca unul din Noi*”? Să vă citesc din Geneza 11:7: „*Haidem! Să Ne coborâm*”? Să vă citesc din Geneza 18, când Domnul împreună cu doi îngeri a venit la Avraam și acești doi îngeri s-au dus în Sodoma? Dumnezeu nu a vorbit niciodată cu Sine, dar nici nu a vorbit altor persoane din Dumnezeire; ci El, întotdeauna, a vorbit aceluia care erau prezenți. Și întreaga oaste cerească L-a înconjurat de la început.

Frați și surori, în inima mea este ca fiecare din noi să primească această claritate și siguranță, ca să nu mai aibă loc niciun fel de amestec nici pe plan doctrinar; ci noi, cu toții, să ne ocupăm poziția în Cuvântul lui Dumnezeu și să ne încredem în Domnul, că El va face totul bine. Noi nu facem parte din rândul aceluia despre care este scris în Ieremia 51 unde ne este spus ce se va întâmpla cu acele popoare care au băut din potirul Babilonului. Ieremia 51:7: „*Babilonul era în mâna Domnului un potir de aur, care îmbată tot pământul; Neamurile au băut din vinul lui; de aceea au fost neamurile ca într-o nebulie*”. N-am citit dintr-un ziar sau dintr-o revistă, ci am citit din Biblie. În această legătură dați-mi voie să citesc acest cuvânt care este înțeles greșit din Petru, pe baza căruia toți, protestanții și catolicii, susțin că Petru a scris scrisorile sale din Roma. Așa ceva nu este corect, nu este adevărat. Petru a scris scrisorile lui din Babilon. Noi citim în 1 Petru 5:13: „*Biserica aleasă cu voi, care este în Babilon, vă trimite sănătate. Tot așa și Marcu, fiul meu*”. Când iubitul nostru frate Menard s-a dus în Bagdad ca să participe la o conferință, el a avut curajul și s-a dus până în Babilon. Și dacă doriți să vedeți în albumul de fotografii puteți vedea aceste fotografii cu orașul Babilon, care se află exact la 90 km distanță, Sud de Bagdad. Pe internet veți găsi o descriere exactă a orașului Babilon. Și cine dorește o descriere mai precisă, să citească împreună cu mine Psalmul 137: „*Pe malurile*

râurilor Babilonului, ședeam jos și plângeam, când ne aduceam aminte de Sion. În sălcile din ținutul acela ne atârnaverăm arfele. Căci acolo, biruitorii noștri ne cereau cântări și asupritorii noștri ne cereau bucurie, zicând: «Cântați-ne câteva din cântările Sionului!»¹. Iar în vers. 4 este un răspuns: „Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin?”. Și răspunsul: „Dacă te voi uita, Ierusalime, să-și uite dreapta mea destoinicia ei!”.

Dumnezeu a dat poporului Său făgăduințe; și avem Sfânta Scriptură, Vechiul și Noul Testament și putem citi despre toate temele necesare. Dar ce mă atinge pe mine profund, este faptul că dacă citim în cea mai importantă revistă din Germania, „Idea Spektrum” - precis este și cea mai renumită revistă, în ea sunt scrise lucruri din întreaga lume - în ea este arătat papa care sărută cele opt „moaște” ale lui Petru în Roma, opt oase ale lui Petru. Dar Petru n-a fost niciodată în Roma.

De ce spun eu lucrul aceasta? Noi n-am urmat niște basme meșteșugit alcătuite, ci am urmat Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. Cu toții știm, un basm este urmat de un altul. Dar a sosit timpul când trebuie să punem deoparte toate basmele, toate tradițiile, să le aruncăm în urma noastră, să nu credem absolut nimic dacă nu este scris în Biblie și abia atunci se împlinește ce a spus Domnul nostru: „Cine crede în Mine, cum zice Scriptura”. Vă rog, cu toții decideți-vă personal în inima voastră să nu mai credeți absolut nimic, ci doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui.

De asemenea, știm ce se întâmplă acum cu Israelul, dar totul va avea un sfârșit așa cum a hotărât-o Dumnezeu în planul Lui. Cele mai noi teme, o discuție cu privire la Muntele Templului și cine să aibă suveranitatea asupra Muntelui Templului, cine îl va avea în sfârșit... Indiferent de ceea ce fac și decid oamenii între timp, chiar la sfârșit se va împlini ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui.

Al doilea titlu important este: „Netanyahu confirmă că Muntele Sionului nu poate fi lăsat sub stăpânirea Vaticanului”. Acestea sunt niște afirmații foarte importante pe care le putem găsi în internet. Următorul titlu: „Vaticanul dorește să stăpânească tot Muntele Sionului”¹. Muntele Sionului aparține Domnului și Muntele Templului, de asemenea, aparține Domnului. Cine vrea să știe cui aparține Muntele Templului, să citească Geneza 22, când Domnul i-a

---

¹ <http://www.israeltoday.co.il/NewsItem/tabid/178/nid/24447/Default.aspx>

poruncit lui Avraam: „Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești și să-l jertfești pe Muntele pe care ți-l voi spune”. Haideți s-o citim, pentru ca voi toți să știți că așa este scris în Scriptură. Geneza 22:2: *„Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune”*. Mergem la 2 Cronici, unde este spus foarte clar ce s-a întâmplat și ce se va întâmpla după aceea. Citim în 2 Cronici 3 direct v. 1: *„Solomon a început zidirea Casei Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria, care fusese arătat tatălui său David, în locul pregătit de David în aria lui Ornan, iebusitul”*. Acolo a început Solomon să zidească Casa Domnului, Templul. Și noi cu toții știm că Templul va fi rezidit, dar doar Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea. Și aceasta nu doar cu noi, ci și cu Israelul. Și știți unde este scris aceasta? Într-adevăr există doi munți diferiți: Muntele Sionului și Muntele Moria, Muntele Templului.

Dar acum ascultați ce se va întâmpla când Domnul Își va desăvârși lucrarea cu Biserica și cu Israelul. În Apocalipsa 14 noi avem ambele: desăvârșirea Bisericii care a fost răpită și cântă în cer; și cei o sută patruzeci și patru de mii din cele douăsprezece seminții ale lui Israel, care aud această cântare din cer, o învață și ei și o cântă împreună. Apocalipsa 14 începând cu v. 1: *„Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său”*. Acum fiți foarte atenți: *„Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; și glasul pe care l-am auzit era ca al celor ce cântă cu alăuta și cântau din alăutele lor. Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscumpărați de pe pământ”*. Aici ne este prezentată desăvârșirea; turma răpită cântă în cer cu alăutele lor, laudând și proslăvind pe Domnul Dumnezeu. În acel timp cei o sută patruzeci și patru de mii sunt deja pecetluiți pe Muntele Sion și ascultă această cântare venind din cer și o cântă împreună. Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea Lui împreună cu Biserica Mireasă și cu toți aleșii din Israel, cei o sută patruzeci și patru de mii; la fel de sigur cum a făgăduit în Cuvântul Lui, El va desăvârși lucrarea Lui.

Mă refer din nou la cele spuse aseară. Această conferință mare din Texas îmi amintește de trei orașe din statul Texas: Dallas Texas,

Houston Texas... În Houston, Texas, în anul 1950 fratele Branham a avut cele mai puternice adunări; opt mii de oameni au fost adunați acolo pe stadionul din Houston. Atunci a venit un predicator baptist care a zis: „Zilele apostolilor au trecut deja. Nu mai există nicio vindecare, nu mai există minuni”. Și atunci a urmat această discuție cu fratele Bosworth, pe care eu l-am cunoscut personal. Atunci, chiar la sfârșit, acest critic a spus: „Unde este acest bărbat? De ce nu vine? De ce nu spune nimic?” Dar apoi a venit acest bărbat și nu a avut mult de spus; el a spus scurt, cuprinzător, într-un mod simplu: „Eu nu sunt aici din pricina mea, ci Domnul care m-a trimis, El va vorbi pentru mine”. Și știți ce s-a întâmplat? Domnii Ayers și Kipperman au făcut fotografii pentru presă, dar doar o singură fotografie a reușit și anume aceea cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham, în ianuarie 1950. Voi cu toții știți, eu am mers în Washington, fiindcă fratele Branham a spus că această fotografie cu lumina supranaturală este în Washington D.C. în „Religious Hall of Art”². Atunci ce am avut de făcut? Am mers în Washington ca să văd cu ochii mei această fotografie și s-o țin în mâinile mele. Probabil că eu sunt singurul martor ocular care a avut curajul să meargă în Washington și am căutat până am găsit-o. Era înainte de amiază, pe la ora 11 și 15 minute când am intrat în această clădire și am ținut această fotografie în mâinile mele. În cartea lui Gordon Lindsay, „Un bărbat trimis de Dumnezeu” este și confirmarea din partea Dr. George J. Lacy, persoana cea mai autorizată în domeniu din S.U.A., că această fotografie este autentică, că nu a fost retușată și nu a fost o expunere dublă, ci lumina a existat și este autentică, fiindcă numai așa a putut fi fotografiată.

Dumnezeu a dăruit mult har. După aceea a venit și pentru mine iunie 1958, când am luat parte la acea conferință mare, la care au participat toți predicatorii pentecostali renumiți. Eu am ascultat atent prima, a doua și a treia zi, dar apoi a venit momentul; m-am dus la fratele Branham și l-am întrebat: „Eu văd deosebirea dintre slujba ta și slujba tuturor celorlalți evangheliști...”. Atunci el și-a deschis inima înaintea mea și mi-a spus despre chemarea, despre însărcinarea pe care i-a dat-o Domnul, despre mesajul pe care i l-a încredințat Dumnezeu. Lucrul frumos din aceste discuții din 12 iunie 1958 a fost că la sfârșit el a zis: „Frate Frank, tu te vei duce în

---

² <http://www.loc.gov/pictures/item/95512174/>

Germania cu acest mesaj”. Eu nu am știut atunci ce avea Dumnezeu de gând și ce se va întâmpla. Dacă mă uit înapoi, într-adevăr Dumnezeu a dăruit mult har. Și noi avem parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum. Dar este necesar ca Adevărul să fie pus împotriva falsului, ca adevărul Cuvântului lui Dumnezeu să fie pus pe sfeșnic și tot ceea ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul, să nu aparțină mărturisirii noastre de credință. S-o spunem deschis: toate denotațiile au un crez propriu: „Noi credem, noi învățăm...”. Noi n-avem nevoie de niciun crez inventat, ci noi îl avem în Scriptură, în Vechiul și Noul Testament.

Mă întorc din nou la cuvântul de introducere. Masa largă de oameni ascultă și nu înțelege, vede, așa cum a fost în zilele Domnului nostru: ei au văzut totul, au trăit totul, mii și mii au fost prezenți. Și când Domnul, apoi, a început să vorbească și să-i învețe: „Eu și Tatăl una suntem”, când a început partea de învățătură, mulți s-au îndepărtat de El. Și Domnul S-a uitat la ucenicii Lui și i-a întrebat: „*Voi nu vreți să Mă părăsiți?*” Atunci a venit mărturia lui Petru: „*Doamne*», *I-a răspuns Simon Petru, «la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice»*”. La fel este și situația noastră astăzi: unde să mergem?

Al doilea punct care este valabil pentru noi este ceea ce a spus Pavel în 2 Corinteni 11, că el dorea să pregătească pentru Hristos o fecioară curată. Aceasta trebuie să fie în felul acela. Nu este permis să practicăm curvie duhovnicească, ci trebuie să rămânem doar în Cuvântul lui Dumnezeu și să vestim numai Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea trebuie să subliniem că toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu sunt născuți din și prin Duhul și Cuvântul adevărului și sunt în legătură directă cu Cuvântul Adevărului, prin Duhul Adevărului, așa cum a spus-o și Domnul nostru: „*Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi*” (Ioan 8:32). Și aceasta trebuie s-o spunem deschis: nu este suficient să spunem doar că masa largă trece pe lângă ceea ce a făgăduit și face Dumnezeu în timpul nostru.

Trebuie să subliniem și următorul lucru: multele învățături care există în cadrul mesajului; aproape că nu trece nici măcar o săptămână în care să nu aud încă o noutate din aceasta. Biblia o spune: nici ei nu au trăit, încă, o întoarcere reală la Hristos, nici ei n-au trăit, încă, o naștere din nou și o înnoire prin Duhul lui Dumnezeu. Doar dacă interiorul nostru a primit harul lui Dumnezeu și dacă noi

L-am trăit pe Dumnezeu în interiorul nostru, abia atunci vom înțelege corect ceea ce a vestit fratele Branham și abia atunci vom reuși să o așezăm pe o bază biblică și nu vom mai răspândi învățături noi și speciale.

După plecarea Acasă a fratelui Branham, noi am vestit Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu în toată lumea. În dragoste, în mod cinstit, înaintea lui Dumnezeu, vă întreb: oare ce au făcut toți oamenii aceștia care s-au ridicat douăzeci, treizeci de ani mai târziu și își prezintă învățăturile proprii? Ei vorbesc despre proroc și ei nu l-au cunoscut niciodată în mod personal pe acest proroc, n-au trăit o întoarcere personală la Dumnezeu, ce să mai vorbim de o trimitere divină... Ce produc aceștia? O confuzie totală în cadrul mesajului timpului de sfârșit.

Dar o spun cu bucurie și mulțumire: doar sămânța adevărată a Cuvântului a fost semănată și la sfârșit doar această sămânță pură va fi secerată ca grâu copt și strânsă în hambarul ceresc. Vă garantez că pe aria care era grâul nu se va afla nicio neghină. Dumnezeu a semănat doar grâu curat și doar grâu pur va fi secerat; restul este la margini. Și voi știți că neghina crește întotdeauna la margini. Cine vine de la țară știe exact unde este grâul și unde este neghina. Neghina nu este în mijlocul ogorului ci undeva la margini. Lăsați în urma voastră tot ce este în stânga și-n dreapta voastră, la margini! Concentrați-vă asupra Cuvântului adevărat și veșnic al lui Dumnezeu și credeți în toate punctele așa cum spune Scriptura și abia atunci vom fi găsiți în voia lui Dumnezeu.

Haideți să cuprindem ceea ce am văzut și am trăit ieri. Și anume, că acești predicatori pentecostali care au fost adunați în Texas ca să-l asculte pe acest episcop anglican; și la sfârșit să-l asculte și să-l vadă chiar și pe papa. Frați și surori, aceasta ne arată: cine nu recunoaște vizita lui Dumnezeu, rămâne în eroare, chiar dacă se întâmplă cele mai mari lucrări ale lui Dumnezeu. Am amintit-o, în acele adunări mari [din timpul fratelui Branham] din Houston, Texas, Domnul S-a coborât în mijlocul lor. Oare predicatorii pentecostali nu cunosc lucrurile acestea supranaturale pe care le-a făcut Dumnezeu? De ce trec ei pe lângă aceste fapte adevărate? Dar fiindcă n-au crezut adevărul, de aceea Dumnezeu le-a trimis o lucrare de rătăcire ca să creadă minciuna; fiindcă n-au crezut adevărul. Decizia noastră a fost luată, noi credem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

De asemenea am înțeles că versetele biblice au fost folosite pentru un scop propriu. Ei vorbesc despre duhul lui Ilie și după aceea, la final a fost spus că așa cum l-a trimis Dumnezeu pe Iosif în Egipt, ca să asigure supraviețuirea fraților lui, așa s-a prezentat acest bărbat, că el este acela care garantează supraviețuirea tuturor celorlalți în biserica lui. Noi suntem mulțumitori fiindcă Dumnezeu ne-a deschis ochii noștri în timpul acesta.

Frați și surori, s-o spunem încă o dată: noi nu vorbim în toate adunările despre botez și Dumnezeire, nu este o „specialitate” a noastră, totuși acestea sunt temele cele mai importante. Tema cea mai importantă este Dumnezeirea. *„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat”*. Și El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică. Dacă El Se descoperă în cer ca Tată, atunci desigur că El poate să Se descopere pe pământ în Fiul. Dumnezeu poate să Se descopere în multe feluri: peste noi, în mijlocul nostru, în noi; și El totuși rămâne un Singur Dumnezeu.

S-o spunem foarte clar, această invenție a trinității este cea mai mare blasfemie care a existat pe acest pământ și într-adevăr își are originea în păgânism, în spiritism, în tot ceea ce are legătură cu ocultismul printre națiuni. Cercetați să vedeți cum a venit la existență doctrina trinității, ce fel de zeități trinitare existau între națiuni și acum ei au vrut să facă acest „dumnezeu creștin” așa cum sunt toți zeii păgâni, cu trei fețe, trei persoane; citiți-o voi înșivă. Și aceasta o crede întreaga creștinătate, fie catolici, fie ortodocși, fie luterani etc și toți se găsesc în necredință și ocultism. Nu există nicio credință adevărată într-o treime. Există doar o credință adevărată în singurul Dumnezeu adevărat. La Dumnezeu totul rămâne cum a fost la început.

Eu scriu acum, foarte scurt, despre această temă, ca să mai dau o ultimă avertizare, că toți trebuie să iasă din această necredință, să fie smulși ca din foc, astfel încât în mijlocul poporului lui Dumnezeu să nu mai fie niciun fel de amestec. Ci noi să fim răscumparați prin Sângele Mielului și să primim iertarea, neprihănirea prin credință, prin adevărata credință în lucrarea încheiată de răscumpărare de pe crucea Golgoetei.

Vă întreb: oare de ce nu se întreabă niciunul din acești bărbați: de ce acest cuvânt „trinitate” nu este scris nici o singură dată în Scriptură? De ce nu este scris nici o singură dată „Dumnezeu triunic”? De ce nu este scris nici o singură dată „Dumnezeul Fiul”? De ce în

Scriptură nu este scris nici o singură dată „Dumnezeu Duhul Sfânt”? De ce trec oamenii pe lângă Cuvântul lui Dumnezeu? Lor nu le spune nimic... Nouă, are multe să ne spună prin scumpul și sfântul Cuvânt. Iubiți Cuvântul. Mulțumiți Domnului pentru Cuvântul Lui sfânt. Căci așa a spus-o Domnul nostru: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”.

Al doilea punct este botezul biblic... și cum a avut loc în Biserica primară? Fie în Fapte 2, Fapte 8; Fapte 10; Fapte 19, toți, fie iudei, samariteni, neamuri, toți au fost botezați în *Numele Domnului Isus Hristos*, căci acesta este Numele legământului Noului Testament în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt. De fapt, ei cu toții citeau aceeași Biblie, oare de ce nu o văd? Fiindcă au ochi și nu văd. Și de ce nu aud? Fiindcă au urechi, dar nu aud. Ei nici măcar nu ascultă. De aceea Domnul nostru, în Evanghelia lui Ioan 8 a spus: „Voi nici măcar nu ascultați ce vă spun. Cum puteți voi înțelege?” („*Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu*”). Credeți voi că acești predicatori pentecostali ar sta jos și ne-ar asculta pe noi? Puteți s-o uitați. Ei ar spune: „Aceasta este o erezie”. Cuvântul lui Dumnezeu nu este erezie, este Adevărul absolut; și este scris: „un Domn, o credință, un botez”; o temelie pe care este zidită Biserica nou testamentară. Și conform 1 Timotei 3:15, Biserica este stâlpul și temelie a adevărului. Noi suntem purtătorii Cuvântului, purtători ai adevărului divin și vestim ceea ce au vestit apostolii și prorocii. Și prin harul lui Dumnezeu am ajuns la sfârșitul timpului și am fost aduși la început. Domnul nostru este Alfa și Omega, este Cel dintâi și Cel de pe urmă; El care a fost, care va fi și va veni. Domnul nostru a condus în acest fel, ca înaintea revenirii lui Isus Hristos totul să fie reșezat.

Vă rog, nu vă mai pierdeți timpul stând pe gânduri. Credeți! Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inima, nu vă uitați la denotații, la carismatici ș.a.m.d, ci uitați-vă la Domnul, uitați-vă în Cuvânt și credeți doar ceea ce este scris în Scriptură. Și toți aceia care sunt astăzi aici și încă nu sunt botezați biblic, aveți astăzi ocazia să fiți botezați biblic, să vă pocăiți, să-I predați viețile voastre Domnului, să aveți o pocăință, o întoarcere la Hristos, Mântuitorul vostru, știind că El a luat asupra Lui toate păcatele și fărădelegile noastre, așa cum Ioan Botezătorul a vestit cu glas tare: „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!*” Toți știm foarte exact: când Domnul și Mântuitorul nostru a murit și când El a strigat: „S-a isprăvit!”, atunci

perdeaua din Templu s-a despicat de sus până jos și chivotul legământului a putut fi văzut liber. Perdeaua s-a rupt; acum noi avem acces liber la tronul de har.

În Vechiul Testament, dacă cineva ar fi intrat în Locul preasfânt, atunci ar fi trebuit să moară pe loc. Dar acum, dacă nu intrăm în Locul preasfânt, rămânem morți duhovnicește. De aceea, cum este scris și în Evrei, haideți să intrăm cu bucurie la tronul de har. Domnul și Mântuitorul nostru a intrat cu propriul Său Sânge sfânt dumnezeiesc în Locul preasfânt ceresc și l-a așezat pe tronul harului, pe chivotul legământului. El ne-a iertat toate păcatele, toată vina, toată neascultarea și necredința noastră. El a luat totul de la noi și a pironit totul pe cruce. Ieri, când am citit din Evanghelia lui Matei, ce a fost scris deja în Isaia 42, El va desăvârși lucrarea Lui într-un mod victorios.

Frați și surori, chiar dacă nu o vedem acum, Domnul va fi Biruitorul, El va descoperi biruința de pe Golgota. Toți dușmanii vor fi puși sub picioarele Sale și biruința Dumnezeului nostru se va descoperi. Aceasta am spus-o deja deseori: biruința Lui este și biruința noastră. El ne-a dăruit totul prin harul Său. Vă rog, primiți-o prin credință! Dacă noi nu am face parte dintre cei aleși, atunci Domnul nu ne-ar fi deschis înțelegerea pentru Scriptură. Atunci am face parte din rândul mării mulțimi despre care Domnul a spus: „Ei au ochi și nu văd, au urechi și nu aud”; și-au împietrit inima și nu au trăit o întoarcere la Dumnezeu. Noi nu ne-am împietrit inimile, nu ne-am continuat drumul în voia proprie, susținând că avem dreptate. Mergeți astăzi dintr-o biserică în alta, de la o confesiune la alta și veți vedea că toți cred că au o credință corectă, ei cred că învață corect și sunt corecți. Dar numai Dumnezeu poate fi corect și doar ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu poate fi corect și este adevărul dumnezeiesc. De aceea Dumnezeu atotputernic l-a trimis pe prorocul Lui, pe iubitul nostru frate Branham, ca să ne adreseze ultima chemare, să ne vestească ultimul mesaj pentru ultima dată, astfel încât să aibă loc chemarea afară, punerea deoparte și pregătirea desăvârșită prin ascultarea de credință. Și să se împlinească ceea ce este scris: *„Și Mireasa Lui s-a pregătit. Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților)”* (Apoc. 19:7-8). Nu o neprihănire proprie, ci neprihănirea care ne-a fost dată prin credința în Hristos Isus, în lucrarea desăvârșită de pe crucea Golgotei. Dumnezeu ne vede prin

sângele Mielului, prin Sângele legământului celui nou, ca și când n-am fi păcătuit niciodată. Și cum am spus noi deseori, viața este în sânge; în acest sânge dumnezeiesc a fost și viața dumnezeiască și aceeași viață dumnezeiască care a fost în Isus Hristos, Domnul nostru, este și în turma răscumpărată prin Sângele Lui. Primiți-o și spuneți așa cum a zis și Pavel: *„Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui prin mine”* (Gal. 2:20). Spuneți-o prin credință și atunci Dumnezeu ne dăruiește și harul Său, ca să putem dezbrăca tot ceea ce nu este corect, ca să putem fi găsiți în deplina voie a lui Dumnezeu. Dumnezeul nostru este credincios.

Toate popoarele, toate limbile, toate confesiunile să meargă pe căile lor proprii. Noi mergem pe calea lui Dumnezeu, calea ascultării, calea pe care au umblat și frații noștri de la început. Dacă este scris în Fapte 3:21: *„Pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime”*, atunci recunoaștem că acesta este timpul în care Biserica este adusă înapoi și este zidită din nou pe temelia originală, pe învățătura originală, pe puterea originală. Vă rog, primiți-o prin credință! Dumnezeu ne-a chemat pentru cel mai înalt scop care există în planul mântuirii: El ne-a chemat ca la sfârșitul timpului de har voia Lui să se împlinească pe pământ, prin Biserică. Ne dedicăm viețile Lui și spunem din toată inima noastră: *„Facă-se nu voia mea, ci voia Ta. Nu așa cum voiesc eu, ci așa cum voiești Tu”*.

Din nou, cu privire la ceea ce a fost spus deja ieri, toate bisericile să se unească; toți pot să se întoarcă la Roma. Dar cine este din Dumnezeu, acela se va întoarce la Cuvântul lui Dumnezeu care a ieșit din Ierusalim. Înapoi la început, înapoi la ceea ce a spus și a făcut Dumnezeu la început prin toți slujitorii Lui. Noi am subliniat deseori: primul și ultimul botez trebuie să fie identice; prima și ultima Cină trebuie, de asemenea, să fie identice. În Biserică totul trebuie să fie restituit și readus în starea originală, fără ca tu și eu să ne forțăm. Dumnezeu a zis: *„Eu voi restitui”*. Tu trebuie doar să crezi din toată inima și să-I dai dreptate lui Dumnezeu. Ce a putut să facă Avraam când Dumnezeu i-a dat acestui bărbat în vârstă de peste nouăzeci de ani făgăduința: *„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu”*. Apoi este scris: *„El nu s-a uitat la trupul său care era îmbătrânit, ci s-a uitat la Cel*

Invizibil ca și când L-ar fi văzut”. Și el a știut: „Ceea ce mi-a spus Dumnezeu se va împlini”. Nu trebuia să-și facă probleme. Cum a fost situația cu Maria? În acel moment când a crezut făgăduința, Duhul Sfânt a venit peste ea, Cuvântul a devenit trup și Fiul S-a născut.

Care este situația noastră? În acel moment când noi putem crede din toată inima noastră și primim în interiorul nostru Cuvântul făgăduinței, atunci Duhul vine peste noi și viața nouă, dumnezeiască, răsare în noi. Deci, nu vă faceți niciun fel de probleme. Dumnezeu Își are planul Lui cu Israelul. Printre Neamuri se întâmplă deja tot ceea ce a fost spus dinainte; dar și în Biserică, de asemenea, se întâmplă tot ceea ce a fost spus dinainte.

Și acum, în încheiere ascultați ultima avertizare. În aceste șapte scrisori către cele șapte biserici, de fiecare dată este subliniat: „*Cine are urechi să asculte ceea ce spune Bisericilor Duhul*”. În ultima scrisoare Domnul a mai spus: „*Te sfătuiesc să cumperi de la Mine... doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii, ca să poți vedea*” (Apoc. 3:18). Dumnezeu să ne dăruiască ungerea Duhului Sfânt, să vină peste noi toți, peste toată turma răscumpărată prin sângele Lui, astfel încât noi, în acest timp, să auzim vocea Domnului și să permitem să fim incluși în voia lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Credeți voi cu toții că noi, acum, trăim foarte aproape înaintea revenirii Domnului Isus Hristos? Credeți că în toate sferile, se împlinește acum profeția biblică? Putem noi crede că a sosit și timpul nostru, ca să ne curățăm lămpile, să le umplem și rezervoarele să fie umplute cu untdelemn, ca să avem o rezervă? Gândiți-vă întotdeauna la Matei 25:10: „*cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”.

Spun aceasta înaintea lui Dumnezeu: eu cred că tuturor aceluia care aud Cuvântul lui Dumnezeu, care cred făgăduințele pentru acest timp, lor le va fi descoperit de Dumnezeu. Și nimeni nu trebuie să dea lecții particulare; nu un frate trebuie să-l învețe pe alt frate, ci toți vor fi învățați de Dumnezeu și vor ajunge la unitatea credinței lui Dumnezeu și vor deveni o inimă și un suflet, astfel încât Domnul să-Și desăvârșească lucrarea Lui în noi toți. La fel de sigur cum în ianuarie 1981, El mi-a dăruit una din trăirile cele mai puternice și mi-a arătat răpirea, eu vă spun: eu nu plec de pe acest pământ fără voi. Ci doar cu voi; doar cu voi. Domnul va desăvârși lucrarea Lui în noi toți.

Vă rog, nu vă uitați la încercările prin care trebuie să treceți; nu vă uitați la tot ce se întâmplă vizibil în jurul vostru, ci uitați-vă la Domnul care a dat făgăduința; și El o va împlini cu noi și în noi toți. Noi, în acest timp, vom trăi desăvârșirea prin harul lui Dumnezeu, restituirea desăvârșită, descoperirea puterii lui Dumnezeu în Biserica Domnului. Noi credem și ne încredem și Domnul va împlini totul.

Haideți s-o mai spunem încă o dată. Toți să meargă pe căile lor, fiindcă au urechi și nu aud, au ochi și nu văd. Dar noi, care am primit har și îndurare de la Dumnezeu, noi auzim și vedem tot ce dorește să ne spună și, de asemenea, ce face Domnul în timpul nostru și noi putem avea parte de această lucrare.

De trei ori este scris: *„Dacă veți vedea aceste lucruri întâmplându-se”*... Războaie, vești de războaie, foamete, toate aceste lucruri se întâmplă pretutindeni; dar aceasta nu este suficient pentru noi. Noi dorim să vedem ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu nouă. Vrem să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul prezent. Așa cum am și citit-o, El va desăvârși lucrarea Lui cu Biserica Lui într-un mod minunat și, după aceea și cu Israelul. Și noi, ca Biserică Mireasă, vom cânta în slavă și cei o sută patruzeci și patru de mii vor cânta împreună cu noi; și atunci Dumnezeu va începe să domnească pe Muntele Sion.

Doresc să mai citesc din cartea prorocului Ioel. Atunci Domnul Își va începe domnia și tot pământul va avea parte de această lucrare. Ioel 3:15-17: *„Soarele și luna se întunecă și stelele își pierd strălucirea. Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său și ocrotirea copiilor lui Israel. Și veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru care locuiește în Sion, muntele Meu cel sfânt”*.

El desăvârșește lucrarea Lui; și când cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi adunați pe Muntele Sion și vor auzi cântarea și Domnul Se va descoperi lor, o, frați și surori... noi am putea bate din palme și ne-am putea bucura că putem trăi în acest timp, că am găsit har înaintea lui Dumnezeu ca să putem crede cum este scris în Scriptură și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul prezent. Lui, Dumnezeului credincios, Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea și lauda în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm. Îl rugăm pe fratele Jean Claude să vină și să cânte această cântare minunată „Maranata”. Astăzi aș fi dorit să

aud și o cântare în limba spaniolă. În fiecare sfârșit de săptămână vom face să se cânte o cântare într-o altă limbă. Aici suntem adunați din toate națiunile și se cântă multe cântări cunoscute tuturor. Dumnezeuului nostru să-I fie adusă cinstea. Aleluia! [...].

Este frumos că noi putem cânta împreună din toată inima noastră: „Te așteptăm, Doamne; Isus revine”. Noi cu toții am învățat, aproape că nu mai este nimeni în Europa care nu cunoaște puțină engleză și franceză. Două limbi rămân pentru mine niște limbi străine: una este limba maghiară; limba maghiară nu se potrivește în limbile slavice sau latine; este ca de pe un alt continent. La fel este și situația voastră în Finlanda; și această limbă este pentru mine foarte complicată, din care nu înțelegi nici măcar un singur cuvânt. Dar în decursul timpului noi am învățat câteva cuvinte. Mulțumiri lui Dumnezeu!

Astăzi ne vom ruga în mod deosebit și pentru toți frații și surorile noastre din Ucraina. Știm ce fel de probleme există acolo; știm că această țară este divizată religios. La vest de fluviul Nipru toți sunt romano-catolici și la est de Nipru toți sunt ortodocși ruși – și aceasta este marea problemă, este o problemă religioasă. Și dacă politica se amestecă în religie și religia în politică, atunci totul este întors pe dos. Dar voi toți știți că, din Ucraina, noi trimitem broșurile noastre pentru toți vorbitorii de limba rusă și ne vom ruga ca Dumnezeu să dăruiască harul Său, ca mesajul să fie dus mai departe.

Tuturor celor ce sunt pentru prima dată în mijlocul nostru: Dumnezeu să vă binecuvânteze din harul Său mare! Vă rog reveniți atât timp cât mai avem această posibilitate să ne adunăm. Noi suntem mulțumitori pentru voi. Respectăm faptul că voi parcurgeți niște distanțe mari ca să veniți și să ascultați Cuvântul lui Dumnezeu. Marțea trecută i-am vizitat pe fratele și sora Kupfer. Voi poate nu vă puteți închipui ce se petrece în interiorul fratelui Kupfer; de treizeci și patru de ani a venit de fiecare dată la adunări la Krefeld și la Zürich, dar acum nu mai poate. Acum ne vom ruga și pentru ei, ca Dumnezeu să-i binecuvânteze, să fie cu ei, să-i mângâie, să-i ajute și să-i întărească.

Toți cei care încă nu sunt botezați biblic și încă nu și-au dedicat viețile lor Domnului, au ocazia după această adunare. Soarele strălucește; fratele Schmidt vă va boteza astăzi. Toți aceia care se decid pentru Domnul să folosească această ocazie ca să fie botezați biblic, astfel încât să adauge ascultare credinței lor. Credința și

ascultarea formează o unitate în Vechiul și în Noul Testament. Așa este scris: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*” (Marcu 16:16). Dar ce se întâmplă cu acela care crede și nu este botezat? Dacă Domnul a zis: „Cine va crede și se va boteza” atunci aceasta formează o unitate; atunci n-aveți de ales, Dumnezeu a decis pentru voi. Dumnezeu a decis pentru voi! „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*”. Vă rog, nu căutați o cale proprie sau o rezolvare proprie, ci umblați pe calea pregătită de Domnul, prin credință.

Toți cei ce doresc să fie botezați să vină în față acum. În timp ce cântăm cântarea „Așa cum sunt” toți aceia care doresc să fie botezați, veniți acum în față. [...]

Doresc să mai vină câțiva? Câți ani ai tu? Noi nu botezăm pe nimeni care este mai tânăr de doisprezece ani. Poftim? Treisprezece... Mulțumesc.

Eu primesc aceasta din sfânta Scriptură: de la dedicarea Sa, Domnul nostru a mai fost amintit numai când avea doisprezece ani, când era în Templu și vorbea despre Cuvântul lui Dumnezeu. Începând cu vârsta de doisprezece ani fiecare poate să decidă pentru sine; atunci nu se mai aplică cuvântul: „*Lăsați copilașii să vină la Mine*”. Și cine citește mai exact, poate să-și dea seama că Domnul nu a botezat copiii, ci i-a luat în brațele Lui, i-a binecuvântat și a zis: „*Oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea*”. În acest loc, noi dorim să dăm dreptate Scripturii în toate punctele; în toate sferele vrem să lucrăm biblic, să credem biblic și să botezăm biblic. În acest mod aducem cinste Domnului nostru, prin credință și prin faptele noastre.

Astăzi nu v-am povestit nimic despre ultima călătorie. Am spus deja ieri, că Dumnezeu a binecuvântat peste cerințele și înțelegerea noastră; a dăruit mult har în aceste nouă adunări: trei în Thailanda, trei în Burma, trei în Cambodgia și pretutindeni Dumnezeu a binecuvântat din harul Lui mare. Frații noștri împart Cuvântul acolo, în alte limbi. Noi suntem mulțumitori din adâncul inimii noastre. Într-o adunare, trecuseră doar câteva minute; atunci un frate a venit în față și a zis că „s-au făcut deja două sute de copii ale acestei predici. Noi putem să dăm această predică fiecăruia”. Este minunat să trăim cum Dumnezeu lucrează și în aceste țări îndepărtate și prin tehnica disponibilă, astfel încât toți să fie la zi cu partea tehnică. Eram în Phnom Penh și deodată sună telefonul fratelui Luckram și el spune: „Frate Frank, cineva dorește să vorbească cu

tine”. Și răspunsul acelei persoane a fost: „Eu sunt în Londra. Noi am auzit predica ta”. Trebuie să vă închipuiți acest lucru; indiferent unde pe acest pământ, în orice țară, pretutindeni oamenii pot avea parte de vestire și să fie binecuvântați.

Dacă va vrea Dumnezeu, acum în martie voi face încă o călătorie. De data aceasta, din nou în Filipine, în Coreea, în China, în Mongolia. Va fi o călătorie de aproximativ douăsprezece zile. Rugați-vă pentru mine ca Dumnezeu întotdeauna să mă întărească și trupește, ca să duc mai departe acest Cuvânt prețios, astfel ca toți, până la marginile pământului, să asculte acest mesaj, să creadă și să fie adăugați. În acel moment când ultimul va fi chemat afară, atunci ușa va fi încuiată și Domnul Însuși va face sfârșitul lucrării Sale.

Din nou vă mulțumesc tuturor fiindcă veniți să ascultați Cuvântul, astfel ca toată lumea să vadă și să asculte. Noi ne adunăm aici din toată Europa, Africa, de pretutindeni. Și ultimul mesaj, ultima chemare, Cuvântul pentru acest ceas dorim să-l ascultăm, să-l credem și să-l primim.

Astăzi mai am o întrebare: cine crede că Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham? Amin. Cine crede că noi vestim în toată lumea mesajul pe care Dumnezeu i l-a încredințat lui? Amin.

Putem doar să mulțumim. Voi v-ați predat viețile voastre Domnului? Acum ne vom ruga împreună ca Dumnezeu să vă binecuvânteze. După aceea îl vom ruga pe fratele George, ca și el să-I mulțumească Domnului împreună cu noi și vom transmite saluturi pentru toți. Dumnezeu să binecuvânteze și în Ungaria, să-i unească pe toți aceia care cred acum și ei să primească ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu nouă în timpul acesta.

Frate Schmidt vino acum și roagă-te împreună cu noi toți, în special pentru cei care doresc să fie botezați.

Fratele Schmidt: Tată ceresc, Îți mulțumim pentru harul Tău și credințioșia Ta și pentru faptul că Cuvântul Tău nu se întoarce fără rod, ci a împlinit scopul pentru care l-ai trimis. Doamne din cer, Tu ai trimis acest Cuvânt pentru mântuirea, răscumpărarea, eliberarea și credința noastră. Acum avem înaintea noastră niște martori care doresc să mărturisească aceasta. Noi știm că Cuvântul și Duhul Tău a lucrat în fiecare inimă de aici. Tu ai atins inimile lor, inima celor tineri și a celor în vârstă, a celor mici și a celor mari.

O, Dumnezeule mare, Îți mulțumim pentru toți și Te rugăm pentru fiecare care dorește să depună mărturia unui cuget curat înaintea Ta și în fața oamenilor. O, Doamne, binecuvântează din harul Tău mare, umple-i cu putere de sus și dăruiește harul Tău, astfel încât Cuvântul Tău să fie vestit în continuare în toată lumea. Îți mulțumim. Binecuvântează-ne pe toți și dăruiește harul Tău, ca și noi să fim martori că oamenii își dedică viața lor, gândirea lor, umblarea lor Ție. Îți mulțumim pentru aceasta! Amin. [...]

Fratele Frank: Transmitem saluturi în mod deosebit fratelui din Georgia și, de asemenea, fratelui nostru din Iran care va călători în Turcia. Domnul să fie cu tine, să fie cu voi toți. Voi puteți pregăti acolo calea, pentru ca noi, într-o bună zi să putem veni și în Turcia și Georgia, ca să vestim Cuvântul lui Dumnezeu. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă Domnul cheamă afară din toate limbile și națiunile.

Dacă va vrea Dumnezeu, la începutul lui aprilie, vom avea aici jubileul de patruzeci de ani; în aprilie se vor împlini exact patruzeci de ani de când noi am dedicat această clădire și ne-am dedicat și pe noi Domnului, ca să stăm la dispoziția Lui. Am terminat scrisoarea circulară; ea va fi tipărită în diferite limbi deja săptămâna viitoare. Acolo vor fi reamintite câteva puncte și ceea ce a făcut Dumnezeu.

Deci în primul sfârșit de săptămână din aprilie pentru mine sau pentru noi va fi o reamintire și mulțumire deosebită. Noi ne aducem aminte de ceea ce a făcut Dumnezeu prin harul Său.

O spun deja de acum, dacă va vrea Dumnezeu, de vinerea mare vom fi în sudul țării, în Böblingen. Vom avea o adunare acolo în vinerea mare, astfel încât frații și surorile din Austria, Elveția și din sudul Germaniei să aibă posibilitatea să se adune acolo. Noi facem ceea ce putem face, răscumpărăm timpul. Și voi întotdeauna sunteți bineveniți. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți care ne-ați vizitat din țările vecine, Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți aceia care au venit. Dumnezeu să fie cu noi toți, prin harul Său. Și acest sfârșit de săptămână va aduce roade pentru veșnicie; au fost luate multe decizii. Noi stăm de partea lui Dumnezeu. Haideti să-I mulțumim Domnului împreună.

Iubite Domn, Tu veșnic și credincios Dumnezeu, Îți mulțumim din toată inima noastră pentru acest sfârșit de săptămână, pentru Cuvântul Tău. Tu ne-ai deschis ochii, ne-ai deschis urechile. Noi

putem vedea ceea ce se întâmplă acum, dar în mod deosebit Îți mulțumim fiindcă putem crede ceea ce ai făgăduit Bisericii Tale și putem auzi ceea ce spune Duhul, prin Cuvânt, Bisericilor. Iubite Domn, ridică-Ți Fața peste tot pământul, peste toate popoarele, limbile și națiunile, de la est la vest, din sud și până în nord, toți să fie binecuvântați, în scumpul și sfântul Tău Nume, al lui Isus.

Binecuvântează-l în mod deosebit pe fratele nostru din Georgia, fii cu el și cu toți frații și surorile noastre. Binecuvântează pe toți frații slujitori, pe toți aceia care împart hrana, care poartă Cuvântul Tău. Îți mulțumim și Te rugăm ridică-Ți Fața Ta peste noi toți, dăruiește-ne pacea și binecuvântarea Ta și fii Tu cu noi toți, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. Tot poporul să spună „Aleluia! Amin!”. Amin.